

skære ned på. Jeg ved godt, at det er regeringens holdning, at solidaritet er man ikke for meget for, og det kan man bare skære ned på.

Men sandheden er jo, at det har en helt anden funktion. Det tager udgangspunkt i, at vi lever i en globaliseret verden, hvor arbejdspladser flytter alle mulige steder hen, og vi får en stadig stigende international konkurrence. Er det i den situation ikke regeringens opfattelse, at vi også har en dansk interesse i, at de lande, vi konkurrerer med, har mulighed for faglig organisering, for kollektive overenskomster, for at gribe ind over for børnearbejde, for at sikre et bare rimeligt arbejdsmiljø, så danske lønmodtagere ikke skal konkurrere med andre mennesker, som ikke har en chance for at få del i deres landes velstand?

Har regeringen den erkendelse, eller er man blevet så provinsielt indadvendt og selvtilstrækkelig, at man ikke engang fatter den sammenhæng?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er altid interessant med spørgetid i Folketinget, hvis man overhovedet ikke forholder sig til de svar, der bliver givet.

Jeg har sagt meget klart: Der er selvfølgelig også uddannelse af tillidsfolk, at opbygge strukturer på arbejdsmarkedet, der ligner det, vi har i Danmark, eller det, der hører hjemme på et organiseret arbejdsmarked. Det er der også i det, man beskæftiger sig med. Der er også så meget andet godt, sagde jeg.

Men grundelementet er, at man godt kan vise solidaritet, hvis man selv har en formue, der er så stor, at man er i stand til selv at finansiere sine opgaver, hvor man gerne vil vise solidaritet, med sin egen formue.

Kl. 16.40

Det er det, der adskiller Ulandssekretariatet og dem, der står bag, fra andre ngo'er, nemlig at her har man penge og kunne dokumentere, at den første og fornemste form for solidaritet er, at man selv kommer med penge og bidrager, før man i virkeligheden lader andre finansiere det, man gerne vil.

Jeg har sagt, at man i bred forstand gør gode ting. Det behøver jeg ikke at gentage hele tiden, men jeg mener blot, at solidaritet primært er, at man bruger egne midler. Og her er tale om, at man har opbygget en formue på 11 mia. kr.

Der kunne man jo sige, at ud af de 11.000 mio. kr. kunne man måske finde en del af de millioner, som man ellers får af statskassen.

Margrete Auken (SF):

Jeg tror faktisk, at finansministeren er klar over, at de altså betaler 20 mio. kr. Jamen nu siger jeg det bare: De betaler 20 mio. kr. til det der. Jeg ved godt, at finansministeren mener, at de kan betale alle deres penge til det der. Men de betaler altså 20 mio. kr. til solidaritetsarbejde.

Så vil jeg spørge finansministeren: Hvis nu det arbejde, Ulandssekretariatet laver, falder væk, mener ministeren så, at det er fuldstændig lige meget for vores øvrige bistandsarbejde, vores privatsektorprogram, vores erhvervsprogram og i øvrigt? Mener finansministeren, at det ingen rolle spiller for vores uddannelsesprogrammer? Hvis Ulandssekretariatets arbejde nu bliver lukket, fordi de 44 mio. kr. bliver skåret væk, bliver den danske bistandshjælp så ikke handicappet af en sådan lukning af Ulandssekretariatet?

Søren Søndergaard (EL):

Tak til finansministeren for hans klare undsigelse af Venstres udenrigsordfører, hr. Troels Lund Poulsen, og tak for den klare opgørelse af forskellen mellem det, finansministeren sagde, og det, hr. Troels Lund Poulsen sagde. Det var da interessant at få belyst den splittelse i Venstre.

Men når det er sagt, vil jeg da også godt spørge finansministeren, om ikke de henlæggelser, som finansministeren snakker om, den formue, man har i fagbevægelsen, ikke er en formue, der er båndlagt til bestemte formål. Er det bare nogle penge, man kan tage og bruge til hvilket som helst formål?

Det er bare et spørgsmål, for finansministeren bliver ved med at omtale dem. Man kunne altså også tage noget af lønningerne fra medarbejderne eller andre ting, men er der ikke tale om nogle penge, der er henlagt til et bestemt formål, og som man ikke bare lige kan tage af til andre formål?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal ikke blande mig i, hvordan forbundene vælger at anvende deres penge, og hvordan de ønsker at udmønte, at man opbygger en formue over tid, der i dag blandt de 12 største forbund er oppe på 11 mia. kr.

Det vil sige, at det er langt mere end det, man overhovedet skal bruge for at kunne konflikte og bruge andre elementer i forhold til det, man historisk har set. Jeg mener stadig, at den fornemste form for solidaritet – jeg taler altså ikke om faglig solidaritet, men om generel solidaritet